

Wrocław, dn. 21 marca 2024 r.

Dr hab. Jarosław Drobnik
Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich
We Wrocławiu
Recenzent w postępowaniu habilitacyjnym
dot. dr. n med. Lidii Sierpińskiej

Recenzja

w postępowaniu habilitacyjnym doktora nauk medycznych Lidii Sierpińskiej ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu i ocena osiągnięcia naukowego pt.

"Analiza sytuacji zdrowotnej i społecznej osób z rozpoznaniem wirusowym zapaleniem wątroby typu C (WZW typu C)".

Recenzja i ocena i zostały dokonane w oparciu o dokumentację przesłaną przez Radę Doskonałości Naukowej Instytutu Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki w Lublinie.

Dokumentacja ta obejmuje:

- dane wnioskodawcy,
- wniosek przewodni,
- autoreferat,
- wykaz osiągnięć naukowych,
- analizę bibliometryczną sporządzoną przez Bibliotekę Główną UM w Lublinie,
- Wykaz 7 linków dotyczących siedmiu publikacji składających się na osiągnięcie naukowe
- kopię dyplomu doktora nauk o zdrowiu.

Dane osobowe:

Dr Lidia Sierpińska w 1994 r. uzyskała tytuł magistra na Wydziale Pielęgniarskim Akademii Medycznej w Lublinie, następnie w roku 1996 ukończyła na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej, Podyplomowe Studia Ekonomiczne Kierunek Menedżerski dla Kierowniczej Kadry w Zakładach Opieki Zdrowotnej. W 2001 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Praca

zespołu terapeutycznego w opiece nad chorym w szpitalach z akredytacją i bez certyfikatu akredytacyjnego” uzyskała tytuł doktora nauk medycznych nadany przez Radę Wydziału Lekarskiego i Oddziału Stomatologii Akademii Medycznej w Lublinie. Ponadto w 2008 r. uzyskała dyplom specjalisty w zakresie zdrowia publicznego a w 2013 r. specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa epidemiologicznego.

Przebieg pracy zawodowej w jednostkach naukowych:

Dr Lidia Sierpińska od 1978 r. związana jest zawodowo z 1 Wojskowym Szpitalem Klinicznym z Polikliniką SP ZOZ w Lublinie, gdzie w latach: 1978-1990 pracowała jako pielęgniarka oddziału neurologii, następnie w latach 1990-1995 pełniła funkcję przełożonej pielęgniarek, a od 1995 r. do teraz naczelnej pielęgniarki. Jednocześnie w latach 2007-2021 łączyła stanowiska i pracowała jako nieetatowy Pełnomocnik Komendanta ds. Systemów Zarządzania Jakością. Równocześnie od 1994 r. Pani Lidia Sierpińska zaangażowała się w działalność naukowo-dydaktyczną i związała się z Wydziałem Nauk Zdrowia Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, następnie w 2006 r. jako adiunkt Wydziału Nauk o Zdrowiu, Radomskiej Szkoły Wyższej. W 2008 r. kontynuowała równocześnie współpracę z Wydziałem Nauk o Zdrowiu Lubelskiej Akademii WSEI a w latach 2014-2019 z Wydziałem Nauk o Zdrowiu, Wyższej Szkoły Finansów i Bankowości w Ostrowcu Świętokrzyskim. Od 2021 r. jest adiunktem Wydziału Nauk o Zdrowiu Akademii Nauk Stosowanych im. Wincentego Pola w Lublinie.

Ponadto od 2007 r. pełni funkcję Konsultanta Krajowego ds. Obronności w dziedzinie pielęgniarstwa.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego:

Dr Lidia Sierpińska zgodnie z wymaganiami art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jako osiągnięcie naukowe przedstawiła cykl 7 powiązanych tematycznie publikacji opatrzonych tytułem:

„Analiza sytuacji zdrowotnej i społecznej osób z rozpoznany wirusowym zapaleniem wątroby typu C (WZW typu C)”.

Wszystkie artykuły zostały opublikowane w latach 2021-2023, w trzech czasopismach:

- 1) Annals of Agricultural and Environmental Medicine
- 2) American Journal of Health Behavior
- 3) Journal of Education, Health and Sport.

Łączna wartość współczynnika **Impact factor** wynosi **10,300**, a suma punktów **MNiSW/MEiN** wynosi **490** punktów.

Publikacje składające się na ten cykl są autorstwa tylko i wyłącznie Pani dr Lidii Sierpińskiej, co sugeruje, iż choć podjęty problem badawczy nie jest wystarczająco złożony, aby wymagał podjęcia badań wielośrodkowych, to jednak 100% wkład jej pracy świadczy o znaczącym zaangażowaniu i dogłębnej znajomości tematu. Warto w tym kontekście podkreślić, że wszystkie badania przedstawione w osiągnięciu naukowym zostały zrealizowane z zachowaniem zasad metodyki badań właściwej dla tego obszaru nauk o zdrowiu. Wartość uzyskanych wyników podnosi dodatkowo fakt, że do badań wykorzystano znane i sprawdzone narzędzia, w tym zalecane przez organizacje krajowe i międzynarodowe.

Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w art. 4 precyzuje definicję badań naukowych, których celem jest zdobywanie nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów, których w cyklu prac Pani dr Lidii Sierpińskiej jest wprowadzenie niewiele, natomiast podsumowuje on całościowo dotychczas znane już wyniki badań. Podjęcie badania naukowego w zakresie analizy sytuacji zdrowotnej i społecznej osób z rozpoznaniem wirusowym zapaleniem wątroby typu C (WZW typu C) w mojej ocenie jest tematem od lat badany, powszechnie znanym i sam w sobie nie spełnia kryteriów zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowanych faktów, natomiast posiada pewną wartość dla porównań historycznych.

Zgodnie z powołaną powyżej Ustawą „Art. 4. 1. Działalność naukowa obejmuje badania naukowe, prace rozwojowe oraz twórczość artystyczną.

2. Badania naukowe są działalnością obejmującą:

1) badania podstawowe rozumiane jako prace empiryczne lub teoretyczne mające przede wszystkim na celu zdobywanie nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie zastosowanie komercyjne;

2) badania aplikacyjne rozumiane jako prace mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności, nastawione na opracowywanie nowych produktów, procesów lub usług lub wprowadzanie do nich znaczących ulepszeń.

3. Prace rozwojowe są działalnością obejmującą nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności, w tym w zakresie narzędzi informatycznych lub oprogramowania, do planowania produkcji oraz projektowania i tworzenia zmienionych, ulepszonych lub nowych produktów, procesów lub usług, z wyłączeniem działalności obejmującej rutynowe i okresowe zmiany wprowadzane do nich, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń.

4. Twórczość artystyczna jest działalnością obejmującą działania twórcze w sztuce, której efektem jest stanowiące wkład w rozwój kultury dzieło artystyczne materialne lub niematerialne, w tym także artystyczne wykonanie.”

W swoim autoreferacie opis osiągnięcia naukowego Dr Lidia Sierpińska rozpoczyna od przedstawienia bardzo ogólnego celu naukowo-badawczego, którym jest „Rozpoznanie zdrowotnych i społecznych problemów występujących u osób z wirusowym zapaleniem wątroby typu C”. Przedstawienie to ma wysoce lakoniczny charakter i wydaje się być adresowane przede wszystkim do czytelników, dla których kwestie problemów zdrowotnych i społecznych i osób z WZW C są mało znane.

W opisie celu naukowego osiągnięcia Pani dr Lidia Sierpińska stwierdziła, że „Szczególnie zainteresowały mnie trudności w opiece nad pacjentami z powikłaniami – marskość wątroby i rak wątrobowokomórkowy.” Należy zauważyć, że problem trudności w opiece nad pacjentami nie dotyczy tylko pacjentów z WZW C, jest to problem wszystkich pacjentów, którzy w zakresie chorób przewlekłych niejednokrotnie mają utrudniony dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej. Równocześnie dr Sierpińska wskazuje na problem stygmatyzacji tych pacjentów, jednak w mojej ocenie jest wiele jednostek chorobowych, których piętnowanie dotyczy znacznie częściej (osoby żyjące z wirusem HIV, z zaburzeniami psychicznymi, z niepełnosprawnościami czy otyłością).

W omówieniu wyników osiągnięcia Pani dr Lidia Sierpińska wskazała grupę badawczą złożoną z pacjentów 7 szpitali z poradniami POZ, zlokalizowanych w 4 województwach na terenie Polski, liczącą 220 osób w wieku 18-87 lata oraz studentów Radomskiej Szkoły Wyższej w Radomiu, ich członków rodzin lub osób bliskich, zakażonych w różnym okresie czasu wirusem HCV. Badanie było przeprowadzone w okresie od sierpnia 2014 r. do maja 2018 r., co wskazuje na małą aktualność wyników badania.

W następnej kolejności przedstawione jest omówienie poszczególnych prac wchodzących w skład ocenianego osiągnięcia. Przedstawione skróty prac nie oddają rzeczywistego i przyjętego schematu pisania prac naukowych ze względu na brak jasno sprecyzowanych celów badawczych i wykorzystanych metod badawczych a także syntetycznych wyników i wniosków. Dodatkowo, przedstawione treści publikacji nie zostały wystarczająco usystematyzowane.

W pierwszej publikacji Pani dr Sierpińska przedstawiła na podstawie przeglądu piśmiennictwa okoliczności zakażenia wirusem HCV w polskiej populacji osób dorosłych.

Do zrealizowania badań wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego natomiast narzędziem badawczym był standaryzowany autorski kwestionariusz wywiadu. Pytania kwestionariusza zawierały m.in. dane statystyczne dotyczące: płci, wieku, poziomu wykształcenia, miejsca zamieszkania, stanu cywilnego; oraz informacje dotyczące samego zakażenia wirusem HCV czyli: okoliczności zakażenia, samooceny poziomu wiedzy na temat WZW typu C, samopoczucia osób zakażonych pod kątem niepełnosprawności, panującej atmosfery w rodzinie zakażonych. Przedstawione w autoreferacie najważniejsze zdaniem autorki wyniki podano w ujęciu procentowym, nie zostały jednak wyszczególnione konkretne wnioski.

W drugiej publikacji dr Lidia Sierpińska poddała ocenie z użyciem standardowego narzędzia - Skali Akceptacji Choroby (AIS), akceptację choroby u osób z przewlekłym zapaleniem wątroby typu C. Podobnie jak w pierwszej publikacji nie zostały jednak wyszczególnione konkretne wnioski. W pracy odnaleźć można ogólne sformułowanie: „Z uwagi na to, że około 1/3 badanych akceptowała swoją chorobę na niskim poziomie lub w ogóle nie akceptowała, wymagają one wsparcia w codziennym życiu ze strony specjalistów, najlepiej w programie długotrwałej indywidualnie planowanej rehabilitacji. Skuteczne wsparcie psychologa, który jest członkiem zespołu rehabilitacyjnego, jest dużą szansą na poprawienie jakości życia osób z wirusowym zapaleniem wątroby typu C w każdej sferze życia, tj. fizycznej, psychicznej i społecznej.”, które pozbawione jest jednak wymiaru praktycznego.

W trzeciej publikacji cyklu dokonano oceny zachowań zdrowotnych pacjentów z przewlekłym WZW typu C oraz podjęto próbę określenia poziomu związku wybranych zmiennych społecznych i demograficznych. W celu realizacji badania autorka wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego, stosując dwa narzędzia badawcze: standaryzowany autorski kwestionariusz wywiadu oraz standardowy Inwentarz Zachowań Zdrowotnych (IZZ) Zygryda Juczyńskiego. Podobnie jak w przypadku wcześniejszych publikacji w pracy nie zostały jednak wyszczególnione konkretne wnioski a znaleźć w niej można jedynie ogólne sformułowanie: „Zalecenia prozdrowotne winny głównie dotyczyć prawidłowych nawyków żywieniowych, a także zachowań profilaktycznych, pozytywnego nastawienia psychicznego i praktyk zdrowotnych. W edukacji zdrowotnej winni być zaangażowani wszyscy członkowie zespołu terapeutycznego, co może przełożyć się na wyższy poziom jakości życia osób z przewlekłym wirusowym zapaleniem wątroby typu C.” Należy podkreślić, że dr Lidia

Sierpińska przedstawiając powyższy wniosek po raz kolejny nie dookreśliła aspektu praktycznego, którego wymiar jest bardzo istotny i mógłby potencjalnie znacząco wpłynąć na podniesienie jakości życia pacjentów z WZW typu C.

W czwartej publikacji cyklu oceniono oczekiwania osób z WZW typu C wobec lekarzy rodzinnych. W badaniu dr Lidia Sierpińska wykorzystwała metodę badawczą - sondaż diagnostyczny oraz zastosowała dwa narzędzia badawcze: standaryzowany autorski kwestionariusz wywiadu dotyczący danych demograficzno-społecznych z pytania na temat samooceny stanu zdrowia badanych, poczucia bycia osobą niepełnosprawną, zaleceń dietetycznych przez lekarza po zdiagnozowaniu WZW typu C) oraz standardowy test - Lista Oczekiwań Pacjenta (*Patient Request Form – PRF*) autorstwa Petera Salmona i Johna Quine w polskiej adaptacji Zygryda Juczyńskiego. Pomimo tego trudno jednak całkowicie zgodzić się z reprezentatywnością wyników tego badania, gdyż na wstępie autoreferatu Pani dr Lidia Sierpińska podała, iż grupę badawczą stanowiło 220 osób, która leczyla się w 7 szpitalach z poradniami POZ zlokalizowanych w 4 województwach. Obecnie w Polsce funkcjonuje 7170 podmiotów działalności leczniczej, które w swojej strukturze posiadają poradnie POZ¹, dlatego w mojej ocenie przedstawione wyniki dotyczące opieki nad osobą żyjącą z zakażeniem WZW C są wysoce niepełne i tym samym nie przybliżają wystarczająco faktycznego obrazu rzeczywistości w tym zakresie. Wobec uwzględnienia w badaniu niespełna 0.01% istniejących jednostek POZ wniosek o brzmieniu: „udowodniono, że osoby z wirusowym zapaleniem wątroby typu C w największym stopniu oczekiwały od lekarza pierwszego kontaktu wyjaśnienia choroby oraz uzyskania informacji na temat badań i leczenia, natomiast mniejsza grupa badanych oczekiwała wsparcia emocjonalnego. Badani z wyższym wykształceniem w istotnie wyższym stopniu mieli oczekiwania wobec lekarza rodzinnego, co do wyjaśnienia choroby w porównaniu z badanymi z innym poziomem wykształcenia. Badani, którzy nie byli aktywni zawodowo w istotnie większym stopniu niż osoby aktywne oczekiwały wsparcia emocjonalnego oraz uzyskania informacji na temat badań i leczenia. Osoby, które na skutek WZW typu C czuły się osobami niepełnosprawnymi w istotnie większym stopniu niż osoby uważające się za sprawne, oczekiwały od lekarza rodzinnego wsparcia emocjonalnego oraz uzyskania informacji na temat badań i leczenia. Wyniki badania potwierdzają potrzebę doskonalenia jakości udzielania świadczeń medycznych pacjentom z WZW typu C przez lekarzy

¹ <https://rpwdl.ezdrowie.gov.pl/RPM/RegistryList> stan na dzień 18.03.2024

rodzinnych w zakresie wyjaśniania istoty choroby, przekazywania informacji na temat badań i dalszego leczenia, a także wsparcia emocjonalnego w czasie wizyty” jest w mojej ocenie wnioskiem zbyt daleko idącym, pozbawionym dostatecznego obiektywizmu i wymaganej zgodności z merytorycznymi zasadami prowadzenia badania naukowego.

W piątej publikacji cyklu dr Lidia Sierpińska podjęła próbę oceny wartości zdrowia w opinii pacjentów z przewlekłym wirusowym zapaleniem wątroby typu C, z uwzględnieniem zmiennych społeczno-demograficznych. Badania wykonano wykorzystując metodę sondażu diagnostycznego, narzędziami badawczymi był standaryzowany autorski kwestionariusz wywiadu oraz standardowa skala Lista kryteriów Zdrowia (LKZ) Juczyńskiego, która nawiązuje do holistycznego ujęcia zdrowia opierającego się na 24 stwierdzeniach opisujących pozytywne elementy trzech wymiarów zdrowia: fizycznego, psychicznego i społecznego. Na podstawie wyników dokonano oceny znaczenia i wartościowania zdrowia. Dr Lidia Sierpińska adekwatnie wskazała, że wartość zdrowia zależna jest od wieku, płci, poziomu wykształcenia, miejsca zamieszkania, stanu cywilnego oraz czasu trwania choroby.

W szóstej publikacji cyklu dr Lidia Sierpińska dokonała oceny radzenia sobie z chorobą u pacjentów z przewlekłym wirusowym zapaleniem wątroby typu C. Badanie przeprowadzono metodą sondażu diagnostycznego oraz przy użyciu standardowy polski kwestionariusz - Krótka Metoda Oceny Radzenia Sobie z Chorobą (KMORSZCH), Skali Akceptacji Choroby (Acceptance of Illness Scale - AIS) oraz autorskiego kwestionariusz wywiadu w celu zebrania danych demograficznych i społecznych badanych osób z WZW typu C. Badanie to ma charakter statystyczno-demograficzny i wyciągnięte z niego wnioski dostarczają znaczącej wiedzy statystycznej, która jednak w mojej ocenie nie ma istotnej wartości praktycznej.

W siódmej publikacji cyklu autorka przedstawiła ocenę satysfakcji z życia osób z WZW typu C. W celu przeprowadzenia badania wykorzystwała autorski kwestionariusz wywiadu i Skalę Satysfakcji z Życia (Satisfaction with Life Scale - SWLS). Dr Lidia Sierpińska podjęła próbę określenia poziomu jakości życia pacjentów z WZW C. Przedstawione w autoreferacie wyniki, choć niewątpliwie bardzo ciekawe, pozostają wysoce ogólne, a przedstawione wnioski nie posiadają znacznej wartości praktycznej.

W przedstawionym autoreferacie brak jest syntetycznego przedstawienia osiągnięcia, a w szczególności zdefiniowania celu głównego podjętych badań, gdyż lakoniczne cele

określone w poszczególnych pracach są celami cząstkowymi, nie sposób także odnaleźć pogłębionego podsumowania wniosków.

Podsumowanie osiągnięcia przedstawione w punkcie 4.3.4 Autoreferatu, o objętości przekraczającej nieznacznie jedynie pół strony tekstu, ma charakter bardzo ogólny, czego przykładem jest pierwsze zdanie: „większość badanych osób nie wiedziała o okolicznościach zakażenia wirusem HCV i prezentowała średni poziom wiedzy o WZW typu C”. Zwraca uwagę, że dr Lidia Sierpińska w swym autoreferacie posługuje się w podsumowaniu bardzo ogólnymi sformułowaniami typu „większość”, „średni poziom”, „poziom przeciętny” etc., nie określając wcześniej ich wartości i bez określenia ich wagi.

Od kandydata do uzyskania stopnia doktora habilitowanego należy oczekiwać przedstawienia w autoreferacie syntetycznego sformułowania celów osiągnięcia i pogłębionej interpretacji wyników, ze wskazaniem zwłaszcza potencjalnych mechanizmów ich implementacji w praktyce. W szczególności w omówieniu można by oczekiwać wskazania, jaka może być rola instytucji dobrze zdefiniowanego w Polsce systemu ochrony zdrowia we wdrażaniu rozwiązań proponowanych w wyniku przeprowadzonych badań. **Syntetyczna prezentacja celów i efektów osiągnięcia powinna być przedmiotem kolokwium habilitacyjnego.**

Istotnym pytaniem, na które należy odpowiedzieć w ocenie osiągnięcia jest kwestia, czy przedstawione osiągnięcie mieści się w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu. Odpowiedź w tym przypadku jest jednoznacznie pozytywna, bowiem osiągnięcie dotyczy *sytuacji zdrowotnej i społecznej osób z rozpoznanym wirusowym zapaleniem wątroby typu C (WZW typu C)*. Taki przedmiot osiągnięcia mieści się we wstępnie zdefiniowanym, bardzo szerokim zakresie nauk o zdrowiu. Jednym z uznanych celów badań w naukach o zdrowiu jest bowiem „promocja, zachowanie i przywracanie zdrowia w ramach właściwych dla wskazanych wyżej profesji medycznych”.²

Drugie istotne pytanie dotyczy tego, czy przedstawione osiągnięcie stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zdrowiu. W tym przypadku pomimo wskazanych wcześniej braków i niedociągnięć prezentacji osiągnięcia należy przytoczyć cele szczegółowe poszczególnych prac oraz wyniki i wnioski oraz ich potencjalne implikacje praktyczne. Choć w omawianym osiągnięciu naukowym cele i wnioski nie zostały szczegółowo

² Niebrój L.: Wprowadzenie: ku definicji nauk o zdrowiu. W: Health Sciences: From Philosophical Backgrounds to Practical Issues. Lesław Niebrój (red.). Raleigh: Lulu, 2014, s. 5-6.

skonkretyzowane a ich ogólny charakter nie przedstawia właściwych wag i wartości, to jednak przedstawione wyniki uzyskane w oparciu o uznaną metodologię badawczą posiadają potencjalne istotne znaczenie praktyczne.

Oceniając wartość naukową przedstawionego osiągnięcia należy stwierdzić, że:

- 1) podjęcie przedstawionej problematyki badawczej znajduje uzasadnienie głównie historyczno-porównawcze, ponieważ wiedza o sytuacji zdrowotnej i społecznej osób z rozpoznaniem i wirusowym zapaleniem wątroby typu C jest od dawna znaną i szeroko opisywanym problemem badawczym,
- 2) przedstawione wnioski mają w dużej mierze charakter ogólny i w ograniczonym zakresie uwzględniają aspekt praktyczny,
- 3) zaprezentowane wyniki uzyskano w oparciu o uznaną metodologię badawczą, stąd posiadają one znaczący potencjał wartości poznawczej oraz znaczenie dla nauki przez uzupełnienie, aktualizację i pogłębienie dotychczasowej wiedzy na temat czynników psychospołecznych jako elementu oceny jakości życia społeczeństwa,
- 4) wartość bibliometryczna ocenianego osiągnięcia wynosi 10,300 punktów IF / 490 punktów MEiN, co ułatwia rozpowszechnienie wyników w obiegu naukowym i społecznym.

Podsumowując należy stwierdzić, że przedstawione osiągnięcie „Analiza sytuacji zdrowotnej i społecznej osób z rozpoznaniem wirusowym zapaleniem wątroby typu C (WZW typu C)”.

odpowiada wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Dorobek naukowy:

Poza publikacjami składającymi się na cykl prac dr Lidia Sierpińska legitymuje się sporym dorobkiem publikacyjnym. Przed uzyskaniem stopnia dr n. med. była współautorem 4 opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych, trzech opublikowanych artykułów w czasopiśmie naukowych. W swoim dorobku naukowym przed doktoratem brała udział w 7 wystąpieniach na krajowych i jednej międzynarodowej konferencji naukowej. Prace opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych to: 25 rozdziałów w monografiach naukowych (22 z pierwszym autorstwem) i 90 artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych (85 z pierwszym autorstwem).

Udział w konferencjach po uzyskaniem stopnia doktora w 13 krajowych i 10 międzynarodowych.

Sumaryczna punktacja osiągnięcia naukowego (cykl publikacji): IF=10,300, MNiSW/MEiN=490,00. Sumaryczna punktacja całkowitego dorobku łącznie (przed i po doktoracie): IF=21,554, MNiSW/MEiN=1 612,00. Liczba cytowań według bazy Scopus: bez autocytowań: 21, z autocytowaniami: 22 40, h-indeks według bazy Scopus: bez autocytowań: 3, z autocytowaniami: 3.

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny:

Dr Lidia Sierpińska jest intensywnie zaangażowana w dydaktykę i działalność organizacyjną poprzez prowadzenie szeregu szkoleń dla cywilnej i wojskowej kadry medycznej. Po uzyskaniu stopnia dr n. med. jako Konsultant Krajowy ds. Obronności w dziedzinie pielęgniarstwa przeprowadziła 19 szkolenia kierowniczej kadry pielęgniarskiej wojskowych podmiotów leczniczych podległych MON, oraz 3 dla żołnierzy zawodowych. Była również kierownikiem czterech kursów specjalistycznych i kwalifikacyjnych a także wykładowcą w trakcie specjalizacji w różnych dziedzinach pielęgniarstwa. Ponadto jest wykładowcą w liceach i studium medycznym na kierunkach: ratownik medyczny, technik masażysta, opiekun medyczny, asystent osoby niepełnosprawnej, technik farmaceutyczny.

Podsumowanie:

Przytoczone powyżej dane stanowią potwierdzenie spełnienia przez Wnioskodawcę wymogu określonego w art. 219 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Wrocław, dn. 21 marca 2024 r.

dr hab. n. med. Jarosław Drobnik

dr hab. n. med. Jarosław Drobnik
lekarz chorób wewnętrznych, specjalista
z zakresu: medycyny rodzinnej, medycyny
paliatywnej, zdrowia publicznego, epidemiologii
balneologii i medycyny fizykanej 9474946